

жемъ да познаемъ, чи человекъскѣтъ милость и лютинѣ не е нищо прѣдъ Божіѣтъ лютинѣ и милость. (Мат. гл. 5 ст. 11).

8. Ако та разсърди нѣкой си съ словомъ или дѣломъ, ты недѣй мѣ съ люти, но прости мѣ отъсърдце, както говори и самъ Христосъ: „Отпѣщайте и отпѣстатъ вамъ,“ (Лук. гл. 6 ст. 37). Сирѣчь: ако прощаваме ный на дрѣгътъ, и Богъ ще ны прости насъ. И когато съ отдѣлишь отъ него, помоли съ за него, и рѣчи: „Господи прости оскървителѣ моего,“ ако и да неще това сърдце то, оваче ты съ принѣждавай на това, и послѣ ще ти вѣде легко.

9. Тогова, който та мрази, или съ сърди на тѣбе, повѣждавай го съ любовь и глѣдай да съ примиришь съ него, и ако да не иска той примиреніе, ты го искай, и вѣди готовъ на примиреніе. — Тѣка трѣва да принѣждавашъ и да склонявашъ сърдце то, ако и да не иска то.

10. Отъ скверни и праздни разговори, отъ смѣхъ, отъ осъжденіе и клеветы варди съ: по неже сичко това е твърдѣ грѣшно, и повдигнѣва Бога на гнѣвъ, а да вѣде человекъ въ Бога въ гнѣвъ, е твърдѣ страшно и тѣжко. — Заради това безъ некола неговори, но по-добрѣ любви мълчаніе.

11. Вѣрвай и дрѣжь и мысли за Бога така, че Онъ е на сѣкаде невидимъ съ тѣбе, и каквото да правишь и мыслишь, Той сичкото види, затова ты сакога съ сили чрѣзъ вѣрж,